

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ РІК XLV Ч. 209 Джерзі Сіті, Н. Дж., четвер, 9-го вересня 1937.

VOL. XLV. No. 209. Jersey City, N. J., Thursday, September 9, 1937. THREE CENTS

П'ЯТИЙ КОНГРЕС ЛІГИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

КЛІВЛЕНД (Огайо). — Понад чотириста української молоді, що прибули з різних міст і різних країн (почавши від Лос-Анджелеса, а скінчивши на Бостоні) і зареєстрували себе учасниками на П'ятому Конгресі Ліги Української Молоді Північної Америки, вийшли, що ми вже маємо в Америці поважні ряди активних і свідомих українських молодечих сил. Виявилось це при спортивних змаганнях, що відбулися в суботу рано, 4, вересня, у змаганнях молодечих хорів у радіовій програмі, як теж у виступах на "Грейт-Лейкс Експозишен", в українській виставі мод, а далі у нарадах над проблемами загально-української природи і проблемами української молоді в Америці. Народи зачалися в суботу пополудні в готелі Алстер при візитом Гарольда Г. Бертон, посадики міста, що згадав за ту молоді, що колись полягла в бою над поближким озером Ірі та живе в пам'яті всіх тих, котрих не лякає ніяка небезпека і котрі готові боротися за ідеали. Бо тільки така є дійсно молоді, не зважаючи на те, скільки йому років. Народи конгресу вів Степан Шумейко, а секретарювали Цецилія Хавлюк і Марія Кос.

Дуже оживлені дискусії.

Доброю стороною конгресу було безперечно те, що молоді мала нагоду висказувати свої думки і з цієї свободи вона дійсно широко користалася. Адв. Іван Панчук, уступаючий президент Ліги, висловив виклад про український націоналістичний рух і його вплив на молоді. Він додавав у цій русі впливи фашистські й нацистичні. На його думку, Організація Державного Відродження України (ОДВУ) є фашистською організацією. І в часині "Свобода" та в "Обеднанні" є теж слідні впливи гітлерівські й мусолінські. А це є загрозою для розвою української молоді. Під час дискусії молоді над тим відчитом поклікало відпоручника ОДВУ, Евгена Ляховича, для вияснення ідеології українських націоналістів. Покликаний подати аргументи на доказ, що український націоналізм виріс на чисто українському ґрунті, є наскрізь своєрідний і не має нічого спільного з нацизмом чи фашизмом. Пізніше, при іншій нагоді, коли покликано до слова д-р Л. Мишугу, цей представив політичний світогляд часопису "Свобода", в такій спосіб, що він опертий на таких демократичних ідеалах, що заставляють людину менше говорити за демократію, але зате вимагають виказувати свій демократизм у чині, в поствіт для здійснення тих ідеалів і в боротьбі за них. Правдивими виразами ідеалів демократичних ідеалів є для "Свободи" ті, що вміють за ті ідеали боротись, а в потребі й гинути, так, як це є з нашою резолюцією адв. Панчук спростовував свій виклад, а Конгрес Ліги рішив, що висказані ним погляди не є поглядами Ліги Української Молоді Північної Америки. Степан Шумейко мав реферат на тему публікацій для нашої молоді українською мовою, виказуючи труднощі таких публікацій, як теж вимагаючи від молоді не тільки морального, але й матеріального попери в формі передплати. Іван Романишин говорив про потребу видавання окремого молодечого журналу заходами Ліги. Під час дискусії запрошено присутнього на сали гостя, передсідника У. Н. Союзу М. Мурашка, щоби подав інформації про коштів попросило до слова ред. Марію Гамбаль, яка теж висказувала свої завваги про молодечі видавництва і про їхню ідеологію. Марія Сарабун викликала велике зацікавлення своїм відчитом про діяльність молодечих клубів, про що податиме цікавий звіт іще і Марія Боднар. Живу дискусію ведено теж над відчитом Івана Мукла про спорт як об'єднаний чинник. Над усіма згаданими відчитами дискутували десятки з наймолодшою генерацією молоді й зо старшою, до якої можна зачислити адв. Михайла Пізнака, адв. Степана Ярему, проф. Королишина й інших.

Привіти.

На Конгрес Ліги наспіли різні привітні телеграми і письма, а усні привіти зложили: М. Мурашко від У. Н. Союзу, Т. Миник від У. Р. Союзу, В. Душин від Центрального Союзу Українського Студентства (Цесус), адв. Р. Смур від Товариства Українських Професіоналістів.

Пописи Молодечих Хорів.

Атракцією Конгресу були пописи Українського Молодечого Хору з Нью-Йорку й околиці, що виступив під проводом Степана Марусевича, й Дітройтського Молодечого Хору, що співав під проводом

ПОЄДИНОК НА НОВИЙ СПОСІБ.

Шість молодих людей у Силвер-Спринг, Меріленд, поєдиналися по п'яному в одній кімнаті, видали собі поєдинок автомобілями. Всіли в два автотакси і підняли ними шляхом, поштурхуючи один одного автомобілем. Останній один автомобіль поїхав у телеграфічний стовп. Два молоді в цьому авті згинували на місці, а третій, що підчас поєдинку спав, вийшов з легкими ранами.

ЧУЖОМОВНІ ВСЕЛЮДНІ ШКОЛИ ТА ДІТЯЧІ САДИКИ В ЧСР.

Минулого шкільного року було в ЧСР 6 чужомовних вселюдних шкіл, а це 2 московські з 111, 3 французькі з 362 та 1 англійська з 179 учнями. Чужомовних дитячих садків було в ЧСР 5, а це 1 московська, 3 французькі й 1 англійська. Крім того було 6 жидівських вселюдних шкіл з 448 учнями.

НОВИЙ ПОВІТРЯНИЙ ВЕЛИКАН.

У Фрідріхсгафені викінчили новий тип німецького 4-моторового літака. Він довгий 26 метрів, розп'ятий крила є 36 м. завдовжки, висоти 7,7 м., кожний мотор має силу 600 коней. Найвища швидкість 380 км. на годину. Модель цього літака виставлять на міжнародній авіаційній виставі в Газі.

Ольги Блажовської. Обидва хори були доволі чисельні й виступили в українських строях та з гарною програмою. Під час їх співу на радіо передано короткі, змістовні інформації про український наріз. Виступали вони теж і на Клівлендській Виставі, де їх слухали тисячі. До пісень додавано пояснення англійською мовою. Хоч обидва хори співали добре, то першество одержав ньюйоркський хор, згідно з орудом судді Глена Р. Монігмері, голови музичного департаменту при Клівлендській Виховній Раді.

Танкові пописи.

Разом з хорами виступали на виставі й українські танцюристи з Клівленду під проводом Степана Германа, здобуваючи блискі.

Вистава української ноші.

Новиною, яка викликала широке зацікавлення з боку чужинської публіки, була вистава української ноші, яку влаштовано заходами д-ра і пані Вахно з Торонта (Канада). Виступали українські дітяки з Торонта у різних селянських строях з різних околиць України. На сцену виходили по дві модельки, з яких одна представляла дійсний селянський стрій, а друга такий стрій у модерному принамі. Конгрес використано теж для зацікавлення знань між ними молоді. В ті цілі влаштовано спільний обід, забаву в Українському Народнім Домі, як теж по конгресі спільну вечерю в готелі з промовами, музикою й танцями, на які був посадики міста і понад 400 гостей.

Товариські забави.

Конгрес використано теж для зацікавлення знань між ними молоді. В ті цілі влаштовано спільний обід, забаву в Українському Народнім Домі, як теж по конгресі спільну вечерю в готелі з промовами, музикою й танцями, на які був посадики міста і понад 400 гостей.

Новий уряд Ліги.

В понеділок пополудні закінчено наради Конгресу діловими звітами уступаючого уряду і вибором нового, до якого ввійшли: Іван Романишин, голова; Марія Сарабун і Степан Добриден, заступники голови; Іван Косбин і Милард Зин, секретарі; Петро Захарчук, касієр; Іван Іванчук, фін. секретар; лава дорадників: Степан Шумейко, Анастасія Олесків, Степан Ярема, Петро Дутчак і Іван Панчук. Конгрес закінчено означенням міста Пітсбургу місцем Конгресу Ліги в 1938 р., а далі ухваленням резолюцій і відспіванням українського національного гімну.

НАПАД НА РАТУШЕВУ СТОРОЖУ.

На ратушеві вежі в Тарнові докрано вночі жалювіевого злочину. Коли сторож Р. Томашевський скінчив свою службу, до вартини впади кілька озброєних людей і побили його та покололи на цілому тілі. Коли до вартової кімнати ввійшов другий сторож, П. Гвоздь, щоби змінити попереднього, напасники кинулися також на нього і так його змусили сакрували, що він зліз. Тоді бандити зрабували свої жертви 120 зл. і втекли. Обох сторожів у безнадійному стані перевезли до шпиталю. Грабунки докрано в дні, коли сторожі дістали свою платню.

ДВА РОВЕРИСТИ ВІРТУВАЛІ УЧЕНИЦЮ.

Омельян Зуб з Рогатина й Богдан Лішак з Потока, ідучи роверами з Черча до Рогатина, минули три 11-літні учениці, що там перебували на вакаціях. Нараз почули крик дівчат і побачили, як дві учениці тікали через поля. Накопичили повернули на місце й ствердили, що одна з учениць, Ядвіга Кольпе зі Стрия, лежить у рові, а 60-літній О. Товтовський з Рогатина душить її за горло та намагається зняти з її руки годинник. Оба наковесники силою відірвали від учениць напасника та помогли дівчатам прийти до свідомості. Поліція веде слідство в цій справі.

ЛЕМКІВЩИНИ ГРОЗИТЬ ГОЛОД.

Внаслідок цього річного посухи населенню Лемківщини (Низький Бескид) грозить голод, бо стан урожаю є дуже лихий. Такого злого стану плодів не занотували тут від кільканадцяти років.

В ГДИНІ РОЗБИЛОСЯ 39,600 ЯЄЦЬ.

Під час вантаження в Гдині скринь з яйцями на корабель "Львів" зірвався бальбек, що впав на скрині. Розбилося 55 скринь з 720 яйцями в кожній, отже разом 39,600 яєць.

ДВА ЗАСТРІЛЕНІ ПІД ЧАС ФЕСТИВУ.

У Запитові коло Львова відбувся Фестивал. Під час забави стріляли з утих крісів до Івана Головка і М. Петрика, вбиваючи їх на місці. Здається, що тут річ в особистій справі.

ПЕРЕПОЛОХ У ПОЇЗДІ.

Подорожні поїзду, що їхав з Алябана, в Індії, пережили й найліший неспокій страху з такою причиною. Подорожні, одні по переділу вагону III класу почули якесь стукання до дверей. Один зподорожніх підійшов до дверей, міркуючи, що якийсь пасажир не може відчинити дверей, і натиснув клямку. В тій самій хвилині його сусіди почули неспокійний вереск і на порозі побачили леопарда. Хижак спокійно ввійшов до переділу, спокійно прилягаючи. Щойно дальший неспокійний вереск подорожніх виявив хижака з рівноваги. Він швидко рухом шмигнув до вікна, перекинувшись двома чоловіками і вискочив з поїзду.

ТЕАТРАЛЬНІ КУРТИНИ ...З ДОЩУ.

З повені нових дотепних винаходів, які використано в останній часі за кордоном, звертає на себе увагу "дощова куртина". А саме в деяких літніх театрах за кордоном в тім місці над сценою, з якого звичайно спускають куртину, помістили водотітворюру з густими отворами. Коли на сцені настає перепада, тоді відкривають куртку, що ллється руру з водотітворюри в формі густого дощу по сцену і спадати з рури вдій і творить тим робом густу непроглядну дім ока заслону. На ту заслонку кидають рефлектори світло, що заломлюється в краплинах води і грає всіма барвами веселки. Крім того в гарячий вечір іде від такої "куртини" мильний, відсвіжливий холодок.

ЛИСТИ, ЩО ПАХНУТЬ КАВОЮ.

До Англії приходить тепер багато листів, що мають запах кави. Їх висилають бразильські торговці кавою для реклами. Кожний, хто дістає такий лист, може оцінити чудовий запах кави, доречі точно такій самий, як кави бразильської. Досвід показав, що цей засіб реклами справді дуже успішний, бо багато людей, заохочених запахом листів, пригадали собі, що можна теж пити для приємності бразильську каву.

КОНГРЕС ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ

КЛІВЛЕНД (Огайо). — Народи П'ятого Конгресу Українських Професіоналістів відбулися в готелі Алертон у Клівленді 4 і 5 вересня. Голова Товариства, д-р В. Галан, на конгрес не прибув. Відкрив його заступник голови, адв. І. Сківір. Говорив адв. Роман Смур, а секретарювала адв. Анна Чопик. Присутнім делегатам, адв. М. Дудун пропонував адресар українських професіоналістів у виді книжечки. Зо скрітів і дискусії виходило, що Товариство не проявило в останнім році відповідної діяльності. І тому наради відбувалися в тім напрямі, щоби були намічені Товариству такі завдання на наступний рік, щоб вони могли бути виконані. З пропозицій адв. Сківіром плянів виходило, що є можливість відкрити українського академічного товариства (фратерніті), в якому можна удержувати постійно українських студентів. Переведення цієї справи поручено адв. Сківірові, який має дібрати собі до поміч, кого буде потребувати. Рішено щодо цього ще ввійти в порозуміння з тими нашими організаціями, що дають молоді стипендії допомогти і передано цю справу адв. Малицькому. Вирішено теж продовжувати видавати адресар українських професіоналістів, як теж обговорювано способи, як і кому це виконати. Багато уваги присвячено справі навчання тіснішого зв'язку між молоді і професіоналістами, а головним чому, щоб допомогти українській молоді, що студіює в каледжах. Обговорено потребу видавання заходами Товариства квартири для науковців під проводом. Та найбільше уваги присвячено справі притягнення українських професіоналістів до Товариства. Рішено організувати філії Товариства по місцях, в яких живе приватним п'ять українських професіоналістів. Такі філії поручено організувати отсім делегатам: адв. Дудунів в Філадельфії, д-рові Кібізеєві в Дітроїті, адв. Янів у Віндзорі, адв. Яремів в Торонті, адв. Сківірові в Мекаду й окрузі, адв. Тарнавському в Клівленді, д-рові Канчирів в Шікаго, адв. М. Пізнака в Нью-Йорку й околиці. До нового уряду Товариства Українських Професіоналістів ввійшли: адв. Роман Смур (Шікаго), президент; адв. Михайло Пізнак (Нью-Йорк), заступник президента; д-р В. Яремій (Віндзор), другий заст. прес.; д-р Павло Канчир (Шікаго), секретар-скарбник.

НЕ ВІДКРИТО КУЛЬТУРНОГО ГОРОДУ.

КЛІВЛЕНД. — Внаслідок перерви у роботах "Доброї Пі Ей" не можна було викінчити Українського Культурного Городу і тому не було його відкриття, як це було пляновано.

СВЯТО І ЗІЗД МОЛОДІ В СТЕМФОРДІ.

СТЕМФОРД (Конетикот). — Четвертий конгрес Ліги Української Католицької Молоді відбувся в Стемфорді, Конн., 4, 5 і 6 вересня в будинку Української Вищої Школи. Були спортивні змагання, реферати, концерти і танці. Прибуті взяли участь у посвяченні Музею і Бібліотеки, якого докранав архієпископський офіс, який відбулося в неділю по архієпископській службі Божій. На посвяченні було коло 3,000 людей. В неділю пополудні був концерт української оркестри з Філадельфії під проводом проф. Ф. Дубаса. Виступали теж сироти, що є під опікою сс. василіанок у Філадельфії, й відіграли театральну виставу "Марія в храмі". Промовляли о. М. Залітца, вікарій святого, і панна Ева Піддубичи. Підсідником Католицької Ліги. Другу частину концерту виконали Злучені Хори з ньюйоркської околиці, що виступили під під проводом проф. Олександра Кошиця. Їх виступ був мистецькою атракцією. Як диригент так і співаки збирали ясні й заслужені оплески. Жаль тільки, що саме під час цієї дійсно гарної частини програми не було стільки публіки, скільки повинно було бути. Це мабуть тому, що падав дощ. Вечором у неділю відбувся бенкет, на яким тостмайстром був п. Мирончик з Канади, а промовцями еп. Богачевський, о. Пик і о. Пронько. В понеділок відбувалися наради Ліги, під час яких виявилось, що Ліга має поважні діла, а це головним через видавання "Українськ Ют Мегазін". Гості й публіка не могли прислухуватися до тих нарад, бо їх президія проголосила тайними. До нового уряду вибрано тих самих, що були у вступному році, крім двох заступників голови. Наступна конвенція відбудеться в 1938 р. в Пітсбургу на початку серпня.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ НА СХОДІ.

МЕТОЧЕН (Нью-Джерсі). — Український День на Сході, який відбувся 6 вересня в парку Денні Гом Гров, стягнув поважну кількість народу. Архієпископську Службу Божу Відправив еп. Богдан Впорядником святого був о. І. Гундяк, що був теж тостмайстром на обіді. В концерті взяли участь два хори: з Алентаві під проводом І. Завворського і з Картерет під проводом Д. Завворського. На свято прислав привіт губернатор стейту Г. Дж. Гофман, а промовляли еп. Богдан, посадики міста Картерету Дж. В. Миттак, Роман Слободян і о. І. Філіма.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1899
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and Holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Edited by Editorial Committee
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакції не відповідає.
Тел. "Свобода": ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016.
4-0807.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
У Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗА СТАРОГО РОБІТНИКА

Промовляючи на радіо з приводу Дня Праці, Френсіс Перкінс, секретарка праці в кабінеті президента Рузвельта, звернула увагу на одне з найпекучіших питань суспільності в Америці, а саме, питання праці старших робітників.

У цій промові секретарка Перкінс передісмі підкреслила загальну поправу стану робітництва в Злучених Державах за останній рік. Зросло за цей час число робітників у фабриках, зросло їх число на фармах, зросла загальна сума робітничої зарплати, зросли приходи фермерів. Величину поступу в боротьбі з безробіттям вона характеризувала найкраще, показуючи, що від березня 1933-го року, коли обняв президентуру Рузвельт, число працюючих промислових робітників зросло на 8,800,000 осіб.

На тлі цього образу загальної поправки стану робітництва відбивається тим гірше стан старших робітників. Коли стан загало робітників поправляється, то стан робітників у віці від 45 до 50 літ угорю погіршувався. Цей процес можна було завважити ще й до депресії, бо вже від яких 15 літ фабрики шораз менше приймають на роботу старших людей, однак підчас депресії це явище пропало з виду серед загального безробіття. Зате, як робітників стали приймати наново до праці, це явище показалося в своїй повній величині. Як стали фабрики відкриватися наново, старших людей відправляли від брам підприємств, а на роботи наймали молодших робітників і робітниць.

Говорила секретарка Перкінс:

„Як багато промислів іще задержує робітників до 60-го року життя, або навіть до 70-го, то загально можна завважити тенденцію обмежити приймання на працю до 45-го, а в деяких випадках навіть до 40-го й 35-го року життя“.

Це явище викликає дуже поважну проблему. Як звісно, робітник у 40-вік, чи 45-тім, чи 60-тім, чи 70-тім році життя не лише має особисті потреби, але має ще різні зобов'язання супроти людей, залежних від нього щодо удержання. Позбавити такого чоловіка праці, значить позбавити хліба і його і тих, що від нього щодо удержання залежні. Якщо таких людей знайдеться велике число, то це грозить поважною небезпечкою цілому суспільному устроєві. Федеральний уряд уже дістає величезне число закликів від таких старших робітників і він мусить узятися за якусь розв'язку цієї справи. Якщо приватні бізнеси не розв'яжуть її, себто якщо вони не будуть приймати старших робітників, то ціла суспільність мусить узятися думати удержувати в якийсь спосіб цих людей.

Як ця справа буде остаточно поладжена, покищо не видно, однак суспільність може покищо радіти вже хочби тим, що маємо нарешті уряд, який принаймні є свідомий своїх обов'язків супроти цих жертв нерозумного й несправедливого суспільного явища.

КУБАНЬ І КАВКАЗЬКА УКРАЇНА

(Небезпечна політична гра).

Таким чином бачимо, що розселення українських запорожських козаків та хліборобського населення України на Донщині існувало і було великою частиною природної колонізації українського народу на схід і південний схід. Українська природна колонізація не спиналася тут і все посувалася далі на схід, несучи на ці землі свою національну душу та хліборобську культуру й національну історію і традиції.

Українське хліборобське населення займає ці вільні землі й обробляє їх своїм плугом від кінця XVII в., як при першій, так би мовити, українській „козацькій“ колонізації так і при другій українській „селянсько-козацькій“. Це той український козацький елемент, який уже не зачислявся до таємного козацького стану.

Треба знати, що російський уряд, бажаючи мати з донських козаків лише залежне від нього охоронне й службове військо, ще в 1690 р. забороняв їм займатися хліборобством над Доном під загрозою смертної кари (Сватиков). Тому навіть історики Дону визнають велике культурне й господарське значіння заселення українською людністю цих земель (Савелов).

Отже, не зважаючи на те, що донське козацтво й московська влада вживали найрізноманітніших заходів для припинення поселення українських хліборобів на Донщині й Дошні, природний колонізаційний рух українського народу на північний Кавказ не лише не припинявся, але з кожним десятиліттям дуже зростає (упродовж 300 літ). Бож через Донщину ведуть іменню два великі переселенські шляхи: через північну Донщину, веде шлях з України до південного Сибіру, а через південну — з України на Передкавказзя й до центральної Азії. Український хліборобський елемент з різних причин при переселенні залишався по дорозі на Донщині, зпочатку, як хлібороби і сільські робітники, а потім по волі пускали коріння, закладали власні господарства й осідали своїми селищами.

Крім того існувало зорганізоване переселення українських козаків — запорожців на Кубань та північно-кавказькі землі в 1792—1793 р., а саме Українського Чорноморського Війська Запорозького. А в першій половині XIX в. переселено сто тисяч українських козаків (селян) з Полтавщини, Чернігівщини, Харківщини і т. д.

Увесь цей переселенський рух був лише черговим проявом колонізаційного походу українців для мирного заселення тих земель, якими володіла українська держава в пра-старі X і XI в. та з якої то доби український народ переніс багатовікову боротьбу за своє національне буття з чужими варварськими навалами та пануванням чужих гнобителів.

Так український народ витримав організований натиск на південь, поборов степ і міцно засів на заселених ним північно-кавказьких „українських землях“.

Тут, на Кубанщині, в роках 1792—1860 організувалося Військо Кубанське (як воєнослужбовою громадою). Воно складалося з Чорноморського Війська (а саме: українських запорожських козаків, українських козаків з Полтавщини, Чернігівщини та Харківщини), з Хоперського Війська (українські і донські козаки), з Озівського Війська (козаки Задунайської Запорізької Січі), частини Катеринославського війська українського та з меншої примішки донських, уральських і терських козаків.

Коло 2/3 Війська Кубанського становили українці. На схід від Війська Кубанського аж до берегів Каспійського моря організувалося Військо Терське, що веде свій початок від XVI в. і складається з національно різнородних елементів. Однак й до складу цього, порівнюючи великого козацького війська, ввійшло досить українського елементу. Відомо також, що закінча частина Війська Терського теж складається в значній мірі з українських козаків. Серед неказачького населення Терка, в деяких його частинах, більшість складають теж українці, бо і сюди докотилася в другій половині XIX в. велика хвиля українських переселенців, що з бігом останніх десятиліть минулого століття і в перших роках XX століття залили Кубанщину, Чорноморщину, Ставропольщину, значну частину Донщини, Терщини й Астраханщини (в меншій частині) та перекинулася у своїй колонізаційній руху за Волгу, в Туркестан, на великі простори Сибіру і дійшла до далекого Амуру й Зеленого Клина, біля Спокійного океану.

Отже, як бачимо, українські землі північного Кавказу, з одного боку, в одній частині належать до споконвічних староукраїнських територій, а в другій — теж старим простором мирної колонізації українським народом, які він заселив упродовж більше як двох століть та міцно осів збитою етнографічною масою.

Терен цих північно-кавказьких українських земель творить Кубанщина — стара Тмуторокань, одне з буйших удільних князівств старої Київської держави, що вдруге дістало українське населення аж при кінці XVIII в., коли Катерина II перебрала сюди останніх запорожських козаків (1792 р.). Потім московська влада безнастанно доповнювала його переселенням українського козацтва й населення з України, в інтересах своєї імперіалістичної політики, з одного боку, щоб їх, якомога, даліше віддалити від осередка України, а з другого, щоб зробити з них заборолу проти церковних нападів на тутешню пограниччя, як „військову прикордонну сторожу“. Але далі це починається до того, що витворюється сильний природний переселенський рух українського населення з України на північний Кавказ і Кубань, як на землі, що їх мали свої рідні брати, своїя й земляки.

Аж до 60-тих років XIX-го в. поселювано на Кубанщині тільки українців, отже лиш українці туди переважно виманували. Вони то творили там українсько-кубанське чорноморське козацтво.

В 1860 р. чисто українських козаків Кубанщини (чорноморців) злучено (з волі московської влади) в одну цілість з лінійними кавказькими козаками, серед котрих була значна примішка московського (з походження) елементу і названо „Кубанським Козацьким Військом“. Далі московська влада, продовжуючи політику Петра I і Катерини II, поступово нищить національний характер українського козацтва на Кубані, як і саму назву „Чорноморського Війська“.

Нищать і деякі прикмети давнього січового ладу, що його чорноморці принесли на Кубань, а саме: Військову Раду, виборного кошового отамана та виборну військову старшину, свій суд, свою школу, своє духовенство, самоврядування, свої форми землеволодіння, навіть побут і національні традиції, і заводять — російські.

Для московської імперіалістичної політики та військової охорони кордонів була необхідна організація козацького війська, лише їм вигідна, на-

землі північного Кавказу, з одного боку, в одній частині належать до споконвічних староукраїнських територій, а в другій — теж старим простором мирної колонізації українським народом, які він заселив упродовж більше як двох століть та міцно осів збитою етнографічною масою.

Терен цих північно-кавказьких українських земель творить Кубанщина — стара Тмуторокань, одне з буйших удільних князівств старої Київської держави, що вдруге дістало українське населення аж при кінці XVIII в., коли Катерина II перебрала сюди останніх запорожських козаків (1792 р.). Потім московська влада безнастанно доповнювала його переселенням українського козацтва й населення з України, в інтересах своєї імперіалістичної політики, з одного боку, щоб їх, якомога, даліше віддалити від осередка України, а з другого, щоб зробити з них заборолу проти церковних нападів на тутешню пограниччя, як „військову прикордонну сторожу“. Але далі це починається до того, що витворюється сильний природний переселенський рух українського населення з України на північний Кавказ і Кубань, як на землі, що їх мали свої рідні брати, своїя й земляки.

Аж до 60-тих років XIX-го в. поселювано на Кубанщині тільки українців, отже лиш українці туди переважно виманували. Вони то творили там українсько-кубанське чорноморське козацтво.

В 1860 р. чисто українських козаків Кубанщини (чорноморців) злучено (з волі московської влади) в одну цілість з лінійними кавказькими козаками, серед котрих була значна примішка московського (з походження) елементу і названо „Кубанським Козацьким Військом“. Далі московська влада, продовжуючи політику Петра I і Катерини II, поступово нищить національний характер українського козацтва на Кубані, як і саму назву „Чорноморського Війська“.

Нищать і деякі прикмети давнього січового ладу, що його чорноморці принесли на Кубань, а саме: Військову Раду, виборного кошового отамана та виборну військову старшину, свій суд, свою школу, своє духовенство, самоврядування, свої форми землеволодіння, навіть побут і національні традиції, і заводять — російські.

Для московської імперіалістичної політики та військової охорони кордонів була необхідна організація козацького війська, лише їм вигідна, на-

Далі ще є суцільна українська національна територія висунена найдалше на схід та південний схід і займає частину Астраханщини (повіт чорноярківський, царівський і т. д.) й Терщини (повіт п'ятигорський і т. д.). Цю останню територію заселяють також кіргізи, калмики та горські народи Кавказу й терські козаки, але це є осадні та кочовища, до того ж дуже попереривані українськими колоніями і рідко заселені.

Ось так представляється сьогодні у світі науки й документальних даних історія й заселення північно-кавказьких українських земель.

Нині безсумнівно це є територія, органічно зв'язана з українськими землями, заселена українським народом і творить з Україною одну національно-політичну цілість. При всіх симпатіях до державної організації чужо-національних козацьких народів українська державна рація гранично протиставляється неприродним і штучним намаганням творити на живому одні — національному тілі українському штучно побудовані державні організми. Як бачимо, в теорії, на папері, ці намагання, вже нині ведуть до необхідності тенденційно і фальшиво представляти минулину та сучасний стан справ і ставати на непочесний і сумнівний шлях різних комбінацій окремих політичних груп.

В дійсному ж житті само життя тим скорше перекреслить штучні і вимудані (та ще й на еміграції) кордони, якими збираються ще раз ділити єдину Соборну Україну.

Інж. В. Васюк.
(Кінець).

СТРАШНА ТРАГЕДІЯ.

Дмитро Рудакевич з Ембрідж, Па., делегат на останню конвенцію У. Н. Союзу, вибрався минулої неділі з родиною в гості до свого тестя в Реймі, Па. Іхав своїм автомобілем разом з своїм швагром Андрієм Лабаном. Автомобіль ударив підчас їзди до стовпа, внаслідок чого Д. Рудакевич погіб на місці, а його дружина бореться в шпиталі за смертю. Молодий син покійника має переломані обидві ноги, швагер має зламану ліву руку, а старший син вийшов з нещастя з меншим ушкодженням. Усі вони є в шпиталі. Покійний Дмитро Рудакевич належав враз з цілою родиною до 16 відділу У. Н. Союзу.

Подав Михайло Фук.
секр. 276 від.

ПАЛОМНИКИ

(Турецька казка).

Один паджа (турецький духовник) хотів піти у Меку, щоб до своїх добрих учнів додати й цей, бо був дуже поборонений чоловік. Мав дуже нужденного коня, сів на нього та подорожував, аж поки кінч зовсім ізнеміг. Тоді на зустріч йому вийшла гієна та сказала:

— Гаджа, куди ти йдеш?

Він сказав: — Я паломничую, іду в Меку.

А гієна сказала:

— То Бог певно буде з тобою та влещить тобі дорогу.

— Ах, — відповів гаджа жалісно: — мені здається, що Бог гнівається на мене: кінч Бог гнівається на мене: кінч мені так змаргався та ізнеміг.

Гієна глянула на коня та сказала: — Справді, ізнеможений, та не дивота; він такий миршавий та зовсім старий. А ти не маєш іншого?

— Не маю, — відповів гаджа.

— То шкода, — сказала гієна — ним не доїдеш у Меку. Краще булоб, щоб ти поставився іншого коня.

— Відкиляж візьму його? — спитав гаджа.

Гієна сказала: — Я тобі порадилаб, колиб ти хотів мене послухати. Найкраще булоб, колиб ми цю конину закололи та зіли. Я тоді повезла би тебе далі, бо я також затужила за Мекою. Зараз ти побачиш би, як на мені скоро їдється.

— Мені здається, що ти хочеш мене ошукати, — сказав гаджа.

Гієна завернула очі до неба та сказала:

— Що ти говориш? Абож то я не маю душі? Ошукати святого чоловіка, який іде у Меку!

Тоді сказав гаджа:

— Та добре, здаюся на тебе.

Гаджа зіліз, а гієна роздерла коня. А як він хотів сісти на гієну, щоб далі їхати, вона сказала:

— Підійди ще хвилину, я попрошаюся з моїми дітками; а що ми обоє не можемо зісти всього коня, не будеш мати нічого проти того, коли я дітям на прощання віднесу трохи гаджа згодився на роз-

простер килим на піску, щоб помолитися, звернувши лице до Меки. Колиж оглянувся, гієни вже не було. А він ждав і ждав. Та гієна не приходила; тоді гаджа став битися в груди.

Тоді надійшов шакаль. Він здивувався, як побачив, що гаджа сидить такий сумний, і спитався:

— Гаджа, що сталося?

Гаджа розповів шакалеві все та заплакав.

А шакаль сказав:

— Не плач, я приведу тобі гієну назад.

Зібрав сідло, килимок, ховати, уздечку й остроги, нагайку та відійшов із тим усім. І шматок мяса, який гієна оставила, забрав із собою. По дорозі все кидав, одну річ за одною, аж поки не дійшов до місця, де гієна жила. Покинув килимок, пішов далі, а шакаль крикнув:

— Дітоньки, прийшов до вас вуйко, шакаль!

Зпочатку не відзивалися, бо гієна дітям була наказала:

— Коли хто прийде по мене, найкраще не відзивайтесь; а коли вже годі, то скажіть, що мене нема дома.

Та коли шакаль далі став кликати:

— Діти, вуйко має щось

важне сказати, — діти відповіли:

— Мами нема дома.

Тоді шакаль сказав:

— Ах, ваша бідна мама таки не має щастя! Коли чоловік шукає людей, щоб їм щось добре сказати, не мають щастя діти до того.

Діти спиталися:

— А що це таке?

Шакаль відповів: — Товста королева лежить серед дороги. Згинула, а я прийшов просити вашу маму, щоб їй показати. А ви кажете, що мамі нема! Тож будьте здорові!

Тоді нараз відзивалася сама гієна:

— Що це? Хто питає за мною?

А шакаль сказав: — Я, шакаль. Там на дорозі лежить дуже товста королева, я відрізав шматок мяса та приніс тобі, а твої діти сміялися, що тебе нема.

Гієна сказала: — Далебі, вибач, які нінащо мої діти. Вони все такі. Я спала, а вони дуже добре знали, що хтось може питати за мною. Такі то вони. — І вже відчинила двері та привіталася із шакалем.

— О, добре, що я тебе застав, — сказав шакаль. — Візьми собі це мясо. Що кажеш? Воно мені дуже сма-

кувало, — і подав гієні шматок мяса. Гієна зіла мясо та й каже: — Ходімо!

— Що це, що ти нині так помало їдеш? А то звичайно б'їшиш так гарно. — На це шакаль відповів:

— Не знаю сам, що зі мною нині, вже всенький день болить мені нога. Мені здається, що я звинув собі її.

— То зле, — сказала гієна — а скільки буде ще до тієї корови?

Ще гарний шмат дороги. Гієна промимрила: — То може ще лев прийде, заки ми станемо на місці та все нам забере. Чи справді так дуже болить тебе нога?

— Страшно.

— То знаєш що, сідай на мене, то будемо скоро на місці.

Гієна сказала: — Ах, який жалі мені! Невже не буду затажувати тебе?

— Не будеш, лише вилази, щоб ми не тратили часу, я вже добре згодоїдла.

Тоді шакаль сів на гієну.

Як ішли далі, шакаль постоїнував і зітхав: — Ой, ой... підійди хвилиночку... Я назад зілізу. Шерсть на твоєму хребті така тверда.

— Та ні, — сказала гієна — сиди, невже це може так боліти?

— Страшно! — сказав шакаль — я мушу злізти, твоя шерсть геть поколе мене.

Тепер знайшлися вони біля килимка й гієна каже:

— Візьми це, простели мене на хребті, то не чутимеш моєї шерсті.

А шакаль каже: „Справді, добре кажеш!“ і перекинувся килимком через плечі гієні таї знову виліз на неї. Та за хвилину знову крикнув:

— Далебі, я не можу держатися, мушу злізти, мушу злізти...!

Тепер доїхали вони до ховатів. — Біденький, — сказала гієна — візьми ці ховати, заховтаєш мене й будеш держатися уздечки, то так буде ліпше. Однак спішає, щоб нам лев не пожер усього, спішся. — Далі доїхали до місця, де лежали остроги. — Диві, які гарні — сказав шакаль. — Це дурниця, — відповіла гієна.

— Та я хотів би їх — сказав шакаль. — Я їх узяв би для дітей, і не піду далі, коли не даси мені їх. — Тоді гієна зупинилася, шакаль узяв остроги, прив'язав їх собі до ніг і вони поїхали далі.

Тепер доїхали до перехрестя дороги й уже видно було

ДЕЩО ПРО ЖИТТЯ СЕЛЯН НА БОЙКІВЩИНІ

(ВРАЖІННЯ І СПОСТЕРЕЖЕННЯ З ДОРОГИ).

Будучи кілька днів на Бойківщині, мав я нагоду приглянутися до життя наших бойків зблизків. Мене найбільше зацікавила господарська сторінка і про неї хочу сказати кілька слів.

Те, що я бачив і чув, прямо жахливе. Нашому гірському населенню грозить голод. І про що ви не почали говорити з бойком, то все мусите закінчити на спустошенню, яке заподіяла в горах і підгірських околицях цьогорічна посуха. Збір збіжжя і паші на 50—70 відсотків менший від збору в минулому році. Ціла надія гірського населення у зборі картоплі. Але навіть найкращий урожай картоплі та інших осінніх ростей небагато поправить жахливу ситуацію.

Правда, мешканці гір і підгірських околиць зимою все купували муку і хліб для себе — цього року однак приходиться їм купувати хліб зараз по жнивах, не згадуючи про те, що не кожний має „купило“ (себто гроші).

Спосіб господарювання в горах у нас ще досі не є усталений і ніхто тим не займається; попри мізерну рішучу господарку стріте тут плетання сільсько-господарських турин, яка в горах ведеться і мусить вестися інакше, як на долах у збіжжєвих районах. Але і ця, може найкраща діяльність гірського господарства, захитана у своїх основах. Брак паші! Вже сьогодні застановляються наші бойки, що робити, щоб урятувати худобину (в тій справі — згадаю мимходом — відбулася повітова господарська нарада в Старому Самборі 6. серпня ц. р.). Продавати — нема купців, а як навчитися який знайдеться, то дає будище. Паші не можна докупитися. Околіт солами коштує вже тепер 50—70 сотиків. Що робити?

Покищо починають старші шутки худоби забивати і розпродувати м'ясо між собою. Це більш поплатне, як продаж худоби на торзі. А що буде далі? — питаєте. — Як відповіди бачите тільки безнадійне здвигнення раменами.

А тимчасом кругом по наших горах розпанахується чимраз страшніша нужда. Годі перейти селом, щоб не стрінути кількох просяків, які просять милостині, просять хліба.

Про вигляд села, про якість улаштування хати, та про гігієнічні умовини життя вже не згадуємо. Вистарчить для прикладу натякнути, що тримання „маржінки“ (худоби) в хаті, це звичайне явище. Кілька дошок збитих, положених по біч себе, це часто ціла обстановка хати, що в день заступає „лаву“, а ніччю ліжко. Кожна особа має свою... дошку. Тільки у багатших селян знайдете окрему (від стайні і ін. господ. будинків) хату і яку-таку хатню обстановку, але таких тут не багато. Треба додати, що 5—10 морговий господар то вже багач. Звичайно селянин тут має найбільше 1—2 морги каміністого ґрунту і хату для себе і худоби.

Коли в розмові я натякнув, що цього року є сподівана злишка цін збіжжя, то почув я з тієї причини з уст селян страшні нарікання, прямо дос розпукі. Вони не мають збіжжя на продаж, вони мусять його купити і то по значно вищій ціні від загальноринкової. Чому? — питаєте. — Бо справа закупу й евентуального збуту збіжжя тут ще не налагоджена, а жиди, які всевладно опанували гори, тягнуть з нашого бойка останню шкуру. Хтось сказав, що Бойківщину треба було переіменувати на „жидівщину“, і мав

рацію. — Тут не знайдете селян, де не було б кільканадцять жидівських родин; часом доходить, що четвертина села це Мойсєєві нащадки.

Наша кооперація робить тут щойно свої перші кроки, а ще дуже, дуже багато є до зроблення.

Мимходом згадаю, що Турчанщина ще досі фактично не має своєї повітової кооперативної централі, через яку кооперативи могли б закуповувати й евентуально збувати потрібні для села продукти чи товари. Досі цю роль частинно виконувала філія „Нар. Торговлі“ в Турчі, а з весною ц. р. цією справою мав зайнятися Окр. Союз у Самборі, але досі чомусь нічого ще не зроблено. А шкода! Бойки з тієї причини часто висловлюють невдоволення.

Чи є тут будьякий заробіток? Є — якщо це можна назвати заробітком. Є багато праці у лісах при зрубіванню, обрібці та зводженню дерева. Можна дещо заробити при вожженню шутру. Однак виноград за ту працю є дуже нужденна. За перевіз 1 метра дров на віддалі 20—25 км. селянин заробляє з парюю коней найбільше 2—3 зл. Трохи більше можна заробити при вожженню шутру. Що року багато хлопців і дівчат вибиралися на „долі“ на жнива. Але цього року і тут не повелось. Треба було бачити, скільки то насходило бойків до Самбора, звідки, звичайно доволі чисті селяни кликали їх до себе на жнива, але цього року внаслідок посухи і меншого врожаю селяни радили собі, а бойки верталися з нічим голодні додому. Заробітків на місці щораз то менше, еміграція здержана, а населення щораз то більше, і всі страшенно голодують.

Серед такої біді і нужди живе велика частина нашого народу.

Не знаю, чи можна собі уявити гірше життя, від життя наших бойків, лемків, гуцулів. Невжеж нема на це ради, нема виходу? — Важко на це відповісти, але всеж таки треба шукати якоїсь розв'язки...

Треба повести акцію за раціоналізацію господарки. Головну увагу треба, здається, звернути на годівлю молочної і м'ясної худоби та плетання лину, пасичництво й городництво (останнє в підгірських околицях). Більше уваги треба присвятити молоді, яка часто тиняється по селі, замість робити якусь корисну роботу. Молодь треба за всяку ціну спрямовувати на науку, чи то до школи, чи до ремесла. — („Діло“).

Андрій Качор.

ПОСМЕРТНА ОПОВІСТКА

Дня 27-го серпня б. р. помер у 48-мі роки життя Семен Рикунин, член Тов. ім. Івана Франка, від. 266. У. Н. Союзу встановивши, що Семен Рикунин вступив до Товариства 1923 р. Поховати до села Каспрівці, повіт Заліщицький, полишив жону і трьох дітей.

В. Р. П.

Василь Михалюк, секр.

ЧАСОПИСИ В ЯПОНІ.

В Японії появляється тепер 8,500 ріжного роду часописів. Перший щоденник у Японії, „Йокогама Маїнічі Шімбун“ появилася в 1870 р. „Гірогана Тіре Шімбун“ то був перший ілюстрований тижневик, а появилася вперше в 1875 році. Тепер великі часописи в Японії це справжня потуга і деякі з них, як нпр. „Осака Аші“ й „Токіо Аші“, мають мільйонні накладки.

Have a Head for Quality
Not a "Head" from Quantity
KNOW WHEN TO SAY "WILSON-THAT'S ALL"
AND WHEN TO SAY "THAT'S ALL"

БОЖЕВІЛЛЯ ТА ЯК ЙОГО ЛІКУЮТЬ У СУЧАСНІЙ МЕДИЦИНІ

Коли Закель опублікував кілька років тому свою працю у Віденській Психіатричній Клініці про нову методи лікування схізофренції — найпоширенішої та найстрашнішої форми душевної хвороби, стрінувся він зпочатку з загальним недовіром фахових кол. Та й дійсно, практичний досвід невдачі всіх спроб точного розпізнати таємничу причину схізофренції — розпаду особистості, розчарування в усіх досі пропонованих методах її лікування, робили зрозумілим цей скепсис медичного загалу. Досі ще ніколи не вдалося не тільки що цілком викувати хворого на розпад особистості, чи усунути симптоми схізофренії, але навіть спинити невластивий розвій цієї страшної хвороби, що підпадала й підпадає своїм власним загадковим законам. Завдання лікаря — психіатра обмежувалися головним робом до опіки над нездібним до соціально-корисної праці й життя поза мурами дому божевільних схізофреніком, часом місяцями задубованим у стереотипній позі, часом у стані несамоутихування. Гострі припадки хвороби схізофренії зустрічаються з тимчасовими ремісіями, але майже завжди залишають за собою тяжку руйну духовного скарбу хворого — його інтелекту та його чуття. Типовий кінець схізофренії, це стан повного отупіння, що триває вже до фізичної смерті хворого — інколи багато років і навіть десятиліть. Великий німецький поет часів романтики, Гельдерлін, шведський письменник Стріндберг, Вінсент ван Гог — славний французький малайр, були між багатьма іншими під кінець їхнього життя хворі на схізофренію.

Типові риси цієї хвороби є одночасно рисами своєрідного так званого схізоїдного характеру, що може проявлятися в ріжнородних осіб, від пересічної людини й навіть генія, аж до тяжкого психопата.

УВАГА! РАРІТАН, Н. ДЖ., Й ОКОЛИЦІ! УВАГА!

БРАТСТВО СВ. МИХАІЛА, ВІД. 332 У. Н. СОЮЗУ В РАРІТАН, Н. ДЖ.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1937 РОКУ

В 11-тій год. рано Служба Божа і парастас в словенській церкві св. Йосифа при Мейн Стріт, Рарітан, Н. Дж., яку відслужить Всеч. о. Вол. Лотович з хором „Лисенка“ з Джерзі Сіті, Н. Дж. — В год. 1:30 пополудні Святочний Обід в парохіальній галі св. Йосифа. — В год. 3:30 попол. Святочний Концерт, спів Хору Тов. ім. „Лисенка“ з Джерзі Сіті, під проводом проф. Василія Гелі. — Між виступами Хору будуть привіти представників ріжних Братств і Товариств. — Бєсідники свої й чужі. — По Концерті Баль з виступами танцюристів школи Авраменка. — Буфет отворений до год. 12-тої вночі. — Оркестра проф. Сінгура з Ньюарку. — Вступ на Обід, Концерт і Баль \$1.00 — Вступ лиш на Концерт і Баль 50 центів.

Просіть всі Товариства і Братства У. Н. Союзу, Провінції і других — з Рарітан, Сомервил, Бавід Брук, Менілл, Нью Бронкс, Пер Амбю, Ровей, Картерет, Ліден, Елізабет, Ньюарк — і Джерзі Сіті, Н. Дж. За пильне задоволення з цією програмою і веселу забаву ручить 206, 209 Ювілейний Комітет.

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В НЬОАРКУ

НА ЗАКІЧЕННЯ ЛІТНИХ ЗАБАВ

ПІКНІК-ВІЧЕ

В MONTGOMERY PARK, Montgomery, Avenue, Irvington, N. J.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1937 РОКУ

Початок в годині 1-шій пополудні. Вступ тільки 35 ц.

Добірна музика.

На вічу будуть промовляти місцеві та позамісцеві бєсідники. Буде також говорити В. Кедровський. Тема віча „Будова Укр. Нар. Дому“ в Ньюарку.

ГРОМАДЛЯНИ: Цим Пікніком та Вічем, Укр. Прав. Громада в Ньюарку, закінчує літні громадські забави і на закінчення Комітет докладає усіх старань шоби забави випала якнайкраще, та шоби привагально порушити справу будови У. Н. Дому. — Запрошуємо всіх місцевих і околицьких Громадян до численної участі.

209-10 КОМІТЕТ.

Схізоїд є типово замкнутою вдачею; це людина, що вже своєю самітністю, своєю своєрідною ментальністю чи своїми незвичайними звичками або смаком відрізняється від свого довкілля; вона дуже важко входить в інтимні зв'язки з людьми її середовища, на яке вона незалежно від її походження, асоціально-го становлення, часом може робити дуже вражіння, аристократичної істоти. Навіть тоді, коли схізоїд широко намагається ввійти в безпосередній сердечний контакт з людьми в його оточенні й дійсно страждає під тягаром свого осамітнення, ці спроби розвалити високої мури, в яких замкнуто його внутрішнє „я“, залишаються майже завжди безплідні. Деякі з великих геніїв людськості були типово схізоїдні вдачі (напр. Данте, Леонардо да Вінчі, Рішке, Гоголь). Схізоїдний характер, розуміється, може бути вповні нормальним — хвороба схізофренії починається для психіатра лише тоді, коли під впливом досі ще загадкових процесів в організмі хворого його духовна особистість остаточно унезалежнюється від зверхнього світу — холодна замкнутість у собі помагає або раптово переходить в автизм — „духову самовишарканистість“, цебто хворий робиться частинно, або зовсім нездібним до нормального відношення до його довкілля.

Це останнє є в уяві хворого менше реальне від його власної фантазії. Цікаво, що схізофренік часто досить добре відчуває, що його примарігалюцинації не існують в об'єктивній дійсності (відтілює і м. хвороби: схізофренія — „роздвоєння“ розуму), але для нього вони далеко реальніші від найреальніших явищ цієї „об'єктивної“ дійсності. Хворий „чує“ голоси, „бачить“ сатану в обличчі лікаря, відчуває всією своєю істотою наближення страшного суду й т. п.

Намагання лікаря психологічним впливом усунути ці ідеї й затримати таким робом поступ хвороби, засуджені на невдачу вже через неможливість нав'язати духовний контакт із схізофреніком.

Навіть з повним ідіотом можна часом налагодити деякі людські зв'язки, збудити до себе його симпатію, розпізнати його примітивні духовні вимоги. Все це майже цілком неможливе з хворим на схізофренію, часто незвичайно, інколи навіть понад рівень його середовища інтелектуально розвиненого. Світ його уяв, логіка його думок — „не від цього світу“.

Щодо причини цієї хвороби, то в науці не бракувало ріжних, часом досить фантастичних теорій, але в останньому часі все більше імовірно робиться гіпотеза Крепеліна, що схізофренія є своєрідним самоотруєнням організму продуктами аномальної виміни речовин. Таким робом божевілля (найменше її найпоширеніша форма) повстає з розладу фізіологічних функцій. До цього виводу схилиється на основі власних експериментів і автор цих рядків.

Практично схізофреніка вважають невилікувальним. Це в деякій мірі науковий парадокс, що Закель, що навів не дав теоретичного обґрунтування своїм методам лікування цієї хвороби, знайшов чисто експериментально дійсно успішні засоби її поборювати.

Закель впроваджує хворому на схізофренію спершу дрібні, згодом все більші дози інсуліну (гормону підшлункової залози). Під впливом інсуліну зникає з крові виноградинний цукор-глікоза. При цукровій хворобі (діабету) цим робом досягається зниження до норми засобу цукру в перевантаженій ним крові. Заведика порція інсуліну викликає майже повне зникнення цукру з крові, через що пацієнт впадає в безпритомність. Повстає так званий гіпо-глікемічний шок, досі в медицині був дуже побоюваний та його старанно оминали. Якраз ця безпритомність — Інсуліновий або гіпа-глікемічний шок є новим ліком проти схізофренії. Важне те, що цей стан шоку можна в кожній хвилині перетяти, спорснувши в кров розчинну виноградинного цукру-глікози. Хворий майже зараз прокидається й симптоми шоку раптово зникають. Тому при умові невинного надзору, метода Закеля не має небезпеки для життя пацієнта.

Дивна річ, що вже після кількаротного впровадження інсуліну в дозі успіху шоку є в більшості випадків очевидний. Божевільний починає нормально реагувати на своє довкілля. Час свободний від припадків триває ще далі, недовго, а підкінець припадків зникають зовсім і пацієнт вертається до життя як здорова і здібна до продуктивної праці людина.

Розуміється, маємо досить випадків, коли метода Закеля дає нетривалі успіхи, або зовсім не має ніяких результатів; це останнє особливо часто в випадку застарілої вже кількарічної хвороби, але всеж уже сотки тяжко божевільних, що їх досі вважали за безнадійних — цебто за живих мерців, повернулися до життя й праці, а це безперечно велике досягнення й мабуть найбільше від часів відкриття лікування паральїку малайєром, зробленого Вагнер-Яуреком, між іншим у тій же Університетській Психіатричній Клініці в Відні. — („Новий час“).

Д-р Вол. Панченко-Юрєвич.

ЗБІРНИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Місячні збори Тов. Єдності, від. 163, відбулися в п'ятницю, 10-го вересня, в домі Горрохан, 847 Н. Френклін вул. Просимо всіх членів прийти на ці збори. Початок в годині 8-мій вечером. — Уряд.

Знання свідка.

Комісар поліції веде слідство у справі генгстерського нападу на банк.

— Ви, пане, були наочним свідком, прошу мені сказати, чому цей чоловік виглядав вам підозрілим?

— Він пострілів насамперед портієра і касієра, а потім ударив револьвером начальника бухгалтеря — то це саме виглядало мені підозріло!

У годинникаря.

Пан Флякевич купив собі годинник, та не є зного вдоволенний. Вже раз дав його до направи, та годинник все одно — йде зле.

— Це скандал! — хвилюється пан Флякевич. — Годинник спізнався насамперед пів години на добу. Я дав вам його до направи, а тепер він спішить пів години!

— Тож про що йде вам!? — дивується годинникарь — таж годинник мусить надробити втрачений час!

У школі.

— Купиріс! Приходив до школи без теки на книжки? Як ти назвав би жовніра, що на війну вибирається без наплечника?

— Генералом, прошу пана професора!

Добрий вибір.

— Я не знав, котру із двох Кропивчуків узяти за жінку, вкінці рішився на цю мешу...

— Ти дуже мудро зробив, бо з двох лих усе треба вибирати менше...

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. „Любов“ від. 45, подає до відома своїх членів, що збори відбулися в неділю, 12-го вересня в годині 2 пополудні, в домі Тов. Ам. Горрохан, 847 Н. Френклін вул. Просимо членів, щоб зійшлися на час, бо є деякі важні справи до пологодження. Пригадуємо членам, які ще не мають Пропамітної Книжки, щоб зголосилися на зборах, бо є крайня пора до набуття. — Теодор Малік, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. Івана Франка, від. 146, подає до відома всіх членів, що збори відбулися в суботу, 11-го вересня, в годині 7-мій вечером, під ч. 12172 Джок. Сатран. Обов'язком кожного є прийти на ці збори і привітати нових кандидатів на членів. Збори один тиждень скоріше як звичайно, тому, що на 18-го вересня Тов. уряджує підприємство. — Іван Підригеро, предс.; Стефан Нямик, секретар.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Бр. св. Арх. Михайла, повідомляє всіх своїх членів, місцевих і позамісцевих, що три-квартальні збори відбулися в суботу, 11-го вересня, в годині 7-мій вечером, в У. Н. Домі, 214 Фултон Стріт. Обов'язком кожного члена є прийти на час, бо маємо важні справи до пологодження. Контроль на комісії дасть свій звіт з третого кварталу. Будемо просити тих членів, як також просимо тих, що мають дітей, хай вишлють їх до Союзу. Неприйняті член буд. караний після ухвали. — Я. Лешак, предс.; М. Маркович, кас.; І. Остачук, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Відділ 280, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 12-го вересня, в годині 2-мій пополудні, в Укр. Гор. Клубі 608 В. Лавандана Евеню. Привітати членів є кожен довгочасний член напамінаємо, щоб постаралися привітати своїх застарілих. — Р. Рубольський, секр.

ГРІН ПОНЬТ, БРЮКЛІН, Н. Дж. Тов. Єдності, від. 310, повідомляє своїх членів, місцевих і позамісцевих, що три-квартальні збори відбулися в суботу, 11-го вересня, в годині 8-мій вечір, під ч. 724 Лард вул. Пригадуємо членам, що на ці збори мають обов'язково всі членів, бо важні справи до пологодження. Довгочасний член просимо привітати своїх застарілих. — В. Шинко, предс.; П. Пелехатий, кас.; М. Відрський, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. Тов. Т. Шевченка, від. 176, повідомляє членів, що збори відбулися в неділю, 13-го вересня, в годині 7-мій вечір. На ці збори обов'язково мають прийти всі членів, бо маємо важні справи до пологодження. Напамінаємо тих членів, котрі не платили до каси Тов., щоб прийти на збори і привітали місячні вкладки до Союзу, як також старі довги до Тов. Тов. Члени, котрі не будуть зборам будучи суджені. — Скопичев, предс.; П. Бабак, секр.

НЬОАРК, Н. Дж. Тов. М. Грушевського, від. 219, повідомляє всіх своїх членів і позамісцевих членів, що місячні збори відбулися в суботу, 11-го вересня, в годині 8-мій вечір, в укр. правос. галі 675 С. 19-та вул. Просимо всіх членів прийти на ці збори бо маємо важні справи до пологодження. — Гр. Дорошенко, предс.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

САВТ ПІЕРНФІЛД, Н. Дж. Тов. Просвіта, від. 312, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в п'ятницю, 10-го вересня в год. 8-мій вечір, в домі парохіальній. Просимо членів прийти на означений час. — Уряд уяв.

ШКАГО, ІЛЛ. Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє своїх членів, що звичайні місячні збори відбулися в неділю, 12-го вересня, в год. 12-й пополудні, в сальєрній при Окей і Райс вул. Є важні справи до вирішення, тому привітати всіх членів є пожадання. — М. Барабаш, предс.; Д. Кузьма, кас.; Т. Шпікула, секр.

АПРІОНДКВІТ, Н. Р. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 289, повідомляє своїх членів, що збори відбулися в п'ятницю, 10-го вересня в годині 7-мій вечір, в галі де звичайно, просимо членів прийти на збори, бо маємо важні справи до пологодження. — Н. Головка, секр.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

На санаторій українських політичних в'язнів.

Члени Червоного Хреста ч. 28 ОДВУ в Джерзі Сіті, Н. Дж., пішли за покликком управи Червоного Хреста в справі складання жертв на купно санаторії для українських в'язнів, з рідної землі і політичних в'язнів і на своїх зборах ухвалили внаслідок з каси відділу \$25. Крім того подалі членів зложили \$37, а саме: Юстина Левицька і Стефанія Галичич по \$10; Катерина Кобань \$5; Явдоха Волошин, Текля Якимчук по \$2; Ольга Гречин, Катерина Нечесна, Анна Гузар, Марія Трусевич, Павлина Жуковська, Марія Грабар, Марія Баран, Антонія Кирвич по \$1. Разом збірка вийняла \$62, і цю суму передасть управі Червоного Хреста в „День Української Жінки в Америці“, що відбудеться в Нью Йорку 12. вересня 1937 р. — Стефанія Галичич.

УВАГА! **ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА!** **УВАГА!**
БРАТСТВО СВ. ВАСИЛІЯ, ВІДДІЛ 339 У. Н. СОЮЗУ

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ
СВОГО ІСНУВАННЯ
В СУБОТУ, ДНЯ 11-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1937 РОКУ
В ДОМІ УКР. ГРОМАДИ, ПІД Ч. 3322 НОРТ ЛАВРЕНЦЕ ВУЛ.
ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.
Початок точно в годині 7-мій ввечір.

На цей Ювілей запрошуємо всіх членів нашого відділу, як також запрошуємо з Філадельфії і околиці Братства, Товариства і Сестричтва до численної участі. Ювілей розпочинається в 7-мій ввечір, а в год. 10-тій ввечір Спільна Вечера. Опісля забава до пізньої ночі. Орхестра добірна. Кожний привітний буде вдовольнений, за свіжі напінки і свіжі перекуси ручить відділовий — Комітет.

УВАГА! Отримайте відомості від усіх членів Братства св. Василя, від. 339, що збори нашого відділу, котрі мали відбутися 11-го вересня, відложено на суботу, 18-го вересня, на годину 7-му ввечір з тої причини, що Братство св. Василя влаштує 25-Літній Ювілей. Просимо членів мати це на увазі і прийти на збори 18-го вересня на час і вирішити свої біжучі справи. — Іван Сорока, Мак., предс.; Іван Сорока, Мих., кас.; Олександра Дюрка, секретар.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отримайте повідомлення всі Українські Національні Організації й Громади Нью Йорку й околиці, що для 7-го листопада 1937 р. відбудеться Двадцять-Літній Ювілей, Відродження Української Держави на східно-українських землях, подучений з Листопадовим Святком.

Тому прохаємо стриматися в цей день з всякими імпрезами.

Центральний Комітет Українських Національних Організацій міста Нью Йорку, Н. П.

УВАГА! **РОЧЕСТЕР, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ!** **УВАГА!**
СОЮЗ УКРАЇНОК

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1937 РОКУ
У NORTH GOODMAN
Союз Українок запрошує Братства, Товариства, Сестричтва і весь український загаль до численної участі. Ввесь дохід призначений на Парохію. До танців буде пригравати першорядна музика. Вразі непогоди пікнік відбудеться на новій парохіальній галі. За добру забаву ручить — Комітет.

УВАГА! **НЬО ЙОРК, Н. Й.** **УВАГА!**

ВПИСИ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ
Українська Школа св. Юра при 7-мій вулиці Ек Рі., повідомляє всіх родичів, що мають діти в шкільних віці, щоб вписали до згаданої школи. — Вписи відбуваються щодня в Парохіальній офісі 22 Е. 7-ма вул. — Просимо не спізнати бо наука пишеться точно 13-го вересня ц. м. — Учителі Сестри Василянки.

Шкільна Управа.

УВАГА! **УКРАЇНЦІ!** **УВАГА!**
ОДНОСЕЛЬЧАНИ ПІДСОСНОВА ПОВІТ БІБРКА

ПЕРШІЙ ОСІННІЙ БАЛ
В СУБОТУ, ДНЯ 11-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER) 1937 РОКУ
В MANHATTAN LYCEUM, NEW YORK, N. Y.
Початок в годині 7-мій ввечером.
Музика першорядна. Вступ 40 центів.
Дохід на Український Народний Дім, в селі Підсоснові.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ШАКАЛІ ВІДУТЬ ВІД ГОД. 11. ДО 1.

Зпоза куліс єгипетських тайн.

Колиж зійдете з сонцем осяяної тереси готелю „Мена-Гавс“ у Каїрі до гарного невеличкого парку, а потім підете широкою гарною вулицею, здається вам, що ви в Шикаго, Маямі, Лос Енджелес, лише не в єгипетському Каїрі. Каїро вже майже нічого єгипетського не має. Це велитенське місто із широкими бульварами, хмародерами, барами, торговельними домами, що нічим не різняється від подібних будинків інших світових міст.

Відкрита тайна пірамід у Гізе.

Чому туристи їдуть до Єгипту? Самособою, щоб побачити славі піраміди. Та хто думає, що новітня техніка зупинилася перед святістю королівських гробів, той помиляється. По дорожці їдуть велитенськими автобусами в усіх напрямках. Ба, їдуть і трамваєм. Чи фараони не обернуться у гроб?.. Це якесь чудо, що трамвай не доїздить до самих стіп пірамід. Інженіри побудували останню трамваєву стацію кількадесят метрів від сходів першої піраміди, а далі, хоч-не-хоч, треба йти пішки великими купами звалищ, величезними пісковими горбами. Елегантні єгиптяни в білих бурнусках провадять верблюдів, на яких хребті сидять туристи, аж то стіп пірамід. Колиж такий погонич верблюда підпровадив уже туриста до самої піраміди, показується, що він знаменито говорить англійською, французькою, німецькою, еспанською або португальською мовою, а виголосує довгі вчені промови, поки ви не позбудетеся його, давши йому пригорщу пастрів.

Вже на кораблі величезні афіші запрошують вас провести „одну ніч на пустині“, послухати як „романтично вийуть шакалі“, поглянув на небо, засіяне зорями, які, здається, так низько, що можна рукою досягнути їх, побачити староегипетські серпанкові танці і т. п. У готелі пояснюють вам, що коли вибираєтеся на ніч у пустиню, то мусите взяти з собою мішок до снування,

добрий револьвер, сильні чоботи та перед тим добре виспатися. Готелева управа ще більше розвіє ваш романтичний настрій, бо повідомляє вас, що на місці вийде коні, наметити й усія інші річі. В сім'ї годині ввечером відідете велитнем автобусом із подорожними всяких національностей. За чверть години їзди доброу дорогою, ободженою пальмами, приїдете до передмістя, та вам кажуть, що це „оаза“. Вітси вже їде верблюдом і за годину ви вже серед справжньої пустині. Погорниці верблюдів в одній хвилині побудували намет. Просто на ваших очах виростають цілі міста наметів. Розпалюють ватру, а готелевий кухар готує вечерю. На рожні пачуть товстого барана. Всі їдять багато, та ба, вже чути, як вийуть шакалі. В міру, як кінчиться вечеря, рев шакалів стає все голосніший. Мерщій забираєтеся до намету, на приказ начальника погоничів верблюдів гасить світло та поглядаєте на чудове небо, засіяне зорями, які, здається, можете досягти рукою. Це небо, щоправда, одинокі правдиве, нефальшоване в цю „ніч на пустині“. Во так коло одинацяті години шакалі перестають наразити. Як каже подорожник Г. Ількарсон, готелевий службовець пізніше зрадив йому, що шакалі роблять це тому, щоб готелеві гості мали спокійну ніч. Бо то освічені, добре виховані шакалі. Ім добре платять. Ількарсон зазнав мовив з одним із них: за дня він був золотником, а нічю за кожну годину „шакалевої служби“ діставав по дванацять пастрів....

Шейкова пімста.

Дирекція каїрського готелю все має якісь несподіванки для своїх гостей. І ось гості довідуються, що великий шейк Ібрагім бен Салім, грізний арабський деспот вибирається з карного експедицією проти двох єгипетських майстрів-срібелників, які викрали його красуню. Спеціальне авто — тут усе полагоджують автами — відвозить цікавих гостей в темну бічну вулицю, ку базарної вулиці, відки

всі без черевиків їдуть до старої мошеї (жінки дивково можуть не скидати черевиків, та загалом кожане заборонено!) Потім їдуть двома темними підвірами, а відси до сали, яка має бути підвішеною. Гості займають місця на галерії. На сцені сидять туземні, курять нагіт (тобто, яких дим переходить крізь посудину з водою) та починають чорну каву. Наразі високій, темної краси велитень і грізно вимахує кривою шаблюкою. Зчиняється бійка. Як пояснює „конференстер“, якого тут взяли на всякий випадок, хто не змілів (жінки вже неприємні!) — довідуетесь, що цей темношкірий велитень у двістісто бурнусі, то грізний шейк. Тимчасом на сцені йде бійка, падають арабські і єгипетські слова. Вкінці присутні деякі втекли, деяких пов'язали та відвели їх і починається танець шось двайцять чотирьох гарних єгипетських дівчат у фантазійних костюмах. Танцюють, щоб „переблагати грізного шейка“, як пояснює „конференстер“. Нічого не шкодить, що ті танці схожі радше на паризькі, а єгипетського або арабського в них майже нічого нема. При кінці танців, до яких приєднався пан „шейк“ із імпровізованої трибуни, вискакують колірові туземці, вжуть дівчат і відносять їх. Потім виступають різні артисти. „Полонені“ починають киданням ножів, проковтуванням вогню, роблять різні штучки. На доказ, що це не є якийсь собі дешевенький жарт, каже шейк своїм „полоненим“ кидати на галерію ножами і іншими небезпечними предметами. Щойно, як дріжучі зо страху глядачі дали якусь суму грошей „для злагодження гніву його величності“, перестають летіти ножі на галерію. Потім розділюють жіночу добычу між полонених і починаються двобої за красуні. При цьому безцеремонно шарпаються, кусають, драпають, б'ються наравду.

Тайни Каїра.

Згаданий Ількарсон каже, що вибрався був сам один до туземних каварень. У брудній каварні Фаріка Рафова стрів при столу двох „шейкових полонених“. Сварилися

по французьки за плату з минулого ввечора. Так Ількарсон довідався, що з „шейковою пімстою“ шось не все в порядку. І це можна було здогадуватися, бо в Каїрі справді вже небагато правдивого в усіх його тайнах.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЛАНКЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Василя, від. 87, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12-го вересня, в галі парохіальній, Елкот Ролд. Є важні справи, тому привітність є konieczна. Неприятний член заплатити кеш \$2.50, а урядник \$5.00. — А. Костенький, предс.; Н. Троїцький, секр.

КЛІФТОН, Н. Й. Тов. Українська Сп. від. 182, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12-го вересня, в годині 2-тій пополудні, в галі парохіальній, під ч. 45-47 Говл Евеню, Пасейк, Н. Дж. Є важні справи, тому обов'язком є кожного члена бути привітним на зборах. — І. Живітський, предс.; Г. Ясків, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Вілльям Козаків, від. 316, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в четвер 9-го вересня, в год. 8-мій ввечером. Просимо всіх членів прийти на час бо є багато справ до вирішення. Довгуючі члени зовуть привітати свою залегність, бо впрямий разі будуть суспендовані, щоб опісля не було нарікань. — В. Ількарський, секр.

ФРАНКОРД, ПА. Тов. Дм. Вітовського, від. 268, подає до відома всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 11-го вересня, в годині 8-мій ввечером, в галі парохіальній, під ч. 45-47 Говл Евеню, Пасейк, Н. Дж. Є важні справи, тому обов'язком є кожного члена бути привітним на зборах. — І. Король, предс.; М. Шанайда, предс.; Г. Михалок, кас.; П. Охелій, секр.

РОВЕР, Н. Дж. Тов. Згода, від. 294, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 11-го вересня, в годині 8-мій ввечір, в галі церковній де зичайно. Просимо всіх членів прийти на збори, бо маємо важні справи до вирішення. Довгуючі члени просимо привітати свій довг. — І. Король, предс.; С. Музика, кас.; Яков Салій, секр.

БРУКЛІН, Н. Й. Тов. Запорожська Сп. від. 323, повідомляє своїх членів, що три-квартальні збори відбудуться в суботу, 11-го вересня, в годині 8-мій ввечір, у льокалі Укр. Дем. Клубу, при 186 Бедфорд Евеню. Просимо всіх членів прийти на час, бо маємо багато справ до полагодження. Конечна треба привітати свої вкладки, бо впрямий разі довший члени будуть суспендовані. Останється тільки 3 місяці в котрих Тов. приймає членів без вступного, тому нові кандидати повинні використати цю нагоду. Також молодіжні наданнячу оферту, бо тільки за половину вкладки злість повинні членом в Товаристві. Неприятний член буде караний після статуту. — І. Малик, предс.; М. Костів, кас.; П. Малицький, секр.

ЛІТРОЙТ, МІШ. Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 11-го вересня, в годині 6-тій ввечером, в галі парохіальній при Кліперт. Тому, що маємо дуже важні справи до полагодження, просимо, щоб кожний член прийшов на час в годині 6-тій точно. Просимо членів мати на увазі що нашим народним обов'язком є старатись придбувати якнайбільше членів нових членів до Союзу, тому всі повинні братись до діла і не зловжити. Просимо членів старатись, щоб вкладки були по місяця заплачені. Привітність кожного члена є konieczна. — І. Форіс, предс.; Ілія Андруський, кас.; П. Кізел, секр.

СІРАКІОЗ, Н. П. Тов. Українська Сп. від. 282, подає до відома своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12-го вересня, в год. 3-тій пополудні. Обов'язком кожного члена явиться привітати своїх вкладки, щоб не наражувалися на суспензу. — І. Пуляк, предс.; Г. Туркевич, секр. рек.; І. Каменюк, секр. фін.; В. Осухський, касир.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НА ПРОДАЖ КЕНДІ ШТОР. Отримайте цілім бланку, в яких є самі апартаменти, при шторі 2 кімнати. Рент \$25. Ціна \$500. Голосіть: 336 HART ST., BROOKLYN, N. Y.

МИХАЛ П. КОСЛОСКИ
І СТЕНЛІ А. ШЕЛЕС
ОБЕЗПЕЧЕННЯ І НЕРУХОМОСТІ
(REAL ESTATE)
Публічний нотар. ... Мій ораер, Корабельні карти. ... Європейські справи.
20 JONES STREET, NEWARK, N. J.
Tel.: Market 3-2597

На всіх імпрезах і весіллях „Радіона Орхестра“
М. А. СЕРБІНСЬКОГО
Обслуговує і найвибагливіших.
169 AVE. A, NEW YORK CITY.
Телефон: ALgonquin 4-4952

Д-Р Е. Я. МИХАЛЕНКО
ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
1605 W. CHICAGO AVENUE
(cor Chicago and Ashland)
CHICAGO, ILL.
Урядові години: 1-4; 7-9 P.M.
Office phone: Seeley 5004
Res. phone: Van Buren 1126

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
Between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до 12, ввечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без рішучості, як далеко поза Ньюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга ширша і чесна. — Office: 383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave., NEWARK, N. J. Phone: ELsex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Melrose 5-6577.

ІВАН БУЛЬКО
Новий Український Ущербейкер зарплатує погребам по ціні так низькій, як \$150. Обслуга найкраща.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th ST., NEW YORK CITY.
Dignified Funerals as low as \$150.
Telephone: Orchard 4-8083

Королева йшла все далі й далі. За нею ступав Тарзан, а за Тарзаном громада майців. Вкінці вона підійшла до величезних кам'яних дверей і зупинилася перед ними. Обертаючись драматично до своїх підвладних, вона приказала ці двері відчинити. Пять великанів напнали свої м'язи, щоб виконати волю королеви. Тарзан дивився на це і думав собі, чи він їх сам відчинив би.

Маянські дикунці знали, що криється за цими дверми. Тому, коли ці двері відчинилися, їх очі впилися в Тарзана. Вони хотіли знати, яке враження викличе та сцена, що крилася за дверми. Перед очима Тарзана розкрилася дійсно жахлива картина. Рядом, наче в якійсь лекопний гардеробі, висіли кістяки людей. Між кістяками було одно вільне місце.

Тарзан дивився спокійно на те, але знов не зраджував страху. Залив, щоб тим краще побудити Тарзанову увагу, вказала пальцем на гак, що був порожній. П. ціль була виразна. Вона хотіла вказати Тарзанові, що те місце призначене для нього. Всі покручі заперли в собі віддих, будучи певними, що аж тепер королева зламає того впертого чоловіка.

Тарзан дивився хвилину на призначений для нього так і по хвилі заложив руки нахрест та засміявся. „Ви мусите бути великі боягузи, що бояться смерті, коли думаєте, що тим мене залюбаєте. Я не боюся смерті. Я „готов на все“, сказав він. На Залію найшла скаженина. „То він ще сміє сміятися?“ — думала вона собі. „Побачимо“...